

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice poslana in zahvale vrata 80 v. Pri večkratnem oglašanju 50 v. — Za odgovor je priložiti imenico. — Telefon številka 18.

Mažarska politika.

Stari zgodovinarji so trdili, da so bili Slovani poljedelski narod, ki se za vojno niso brigali, in niso imeli mnogo smisla za veliko državno življenje. Zato so jih baje drugi narodi podarili — in Slovani so pogosto v svoji lastni deželi — služili tujim gospodom.

Novejši zgodovinarji pravijo, da stari Slovani niso bili take ovce, kakor so jih naslikali naši romantični učenjaki in da so znali orožje prav tako rabiti, kakor plug in motiko. Še več, da so bili naravnost kruti in so se — ne le med seboj — ampak tudi z drugimi radi pretepali.

Naj je že resnica na eni, ali na drugi strani, zgodovina kaže, da so bili Slovani vedno ponižni in da so na svoji lastni zemlji služili onim, ki so jih z orožjem obvladali. Tako so n. pr. nekdanji naši dedi služili Avrom, Rusi so služili Tatarom, Srbi in Bolgari so pozneje služili Turkom — in panonski Slovani so služili Mažarom — dokler niso izginili.

Mažari so se kot klin zarinili med severne in južne Slované. Ko bi bili takrat Slovani imeli na severu in jugu krepke države, bi bili pobili to azijsko bando in zgodovina Evrope in Slovanstva bi bila mnogo drugačna. Tako pa so Mažari ostali na ogrskih pustah in so ustanovili celo svojo državo. Tako so usodno posegli v razvoj slovenskih narodov na sever in na jug.

Mažari so bili od Slovanov tako oddani okrog in okrog, da bi bili izginili, kakor drugi tatarski narodi, ako bi jih ne bila rešila — slovenska slabotnost.

Iz te slabotnosti Mažari še danes črpajo svojo silo — rabijo jih pa za se tudi Nemci v boju proti Slovanstvu.

Mažari pa se dobro zavedajo, kaj bi se z njimi zgodilo, če bi krepka slovenska sila od vseh strani pritislila nanje. Tedaj bi jim tudi Nemci ne mogli pomagati.

Mažari imajo danes izhod na Reko, na morje. Istotako imajo odprti Balkan. Kaj bi bilo, ako bi se na to stran vse zaprlo? Mažari bi ne imeli nobenega izhoda več.

Zato smo zadnje čase doživeli nekaj izjav, ki kažejo, kako se zgodovina ponavlja.

Včeraj smo prinesli izjavo »Budapesti Hirlap«, ki razlaga, da morajo Mažari živeti s Hrvati v slogi — kajti skozi Hrvatsko gre pot v Bosno in na morje. Skozi Hrvatsko hoče delati Mažari tudi na Balkanu svojo politiko — zato bi se zdaj radi kako s Hrvati spravili, za Hrvate je prišel s tem veliki trenutek.

Zanimivo pa je tudi, da so se mažarski grofje naenkrat naučili slovaško. Preteklo nedeljo je n. pr. poslanec Szmercsanyi govoril v svo-

jem okraju, ki je po narodnosti slovaški — po politiki mažaronski. Prišli so na shod tudi znani mažarski grofje Apponyi, Marolyi in Zichy. Ljudstva je bilo okoli 4000. In glejte, ti grofje so naenkrat znali slovaško. Grof Apponyi se je kar topil od ljubezni do lepega slovaškega jezika, obetal je, da se hoče za ta jezik boriti in se je posvetoval prav po slovaško: »S Bohom, moji prijatelja.« (Grof Apponyi je tisti falot, ki je kot minister izvedel zakon, po katerem se je imel slovaški jezik sploh prepovedati.) Grof Karolyi in Zichy sta se pred ljudstvom opravičila, da ne znata dobro slovaško. »Tega lepega jezika« in sta končala svoje govore s slovaškimi besedami. (Karolyi je rekel, da ljubi slovaški narod v srcu — ne na jeziku!) To so zanimivi pojavi.

Za tem pa je prišel Tisza, ki je povedal kaj mislijo Mažari o balkanski politiki.

Rekel je tako:

»Usodepolna zmotba bi bila, če ne bi hoteli razumeti, da se končna rešitev balkanskega vprašanja ne more izvršiti, ne da bi bili prizadeti naši interesi ali pa da bi se rešitev izvršila brez nas. Ob začetku balkanskih zapletitve smo bili v nekaterih ozirih na stališču, da se ne vmešavamo v balkanska vprašanja. Ali popolno nezanimanje za balkanske konflikte — to je nemogoče. Moramo in tudi bomo varovali naše interese za vse, kar se godi na Balkanu in ne bomo trpeli nobenega razvoja, ki je našim interesom nasproten. Sedaj se pripravljajo balkanski narodi na razdelitev vojnih uspehov, to je privedlo do ostrih konfliktov med zavezniki in proti celo vojna. V tej situaciji je nastopila Rusija s posebno akcijo nasproti Srbiji in Bolgariji in akcija je povzročila taka domnevanja, nasproti kojim moramo naše stališče popolnoma jasno označiti. Popolna neodvisnost balkanskih držav — to je naše stališče in naj uredi balkanske države sedanja vprašanja po kakršnikoli poti, bodisi z vojno, kar bi obžalovali ali pa mirnim potom. Mirnim potom dosežeta sporni državni rešitev lahko le na podlagi svobodne odločitve ali pa z razsodiščem izvoljenega sodnika. Vsako drugo postopanje, ki bi imelo značaj intervencije, ne bi bilo združeno s popolno neodvisnostjo balkanskih držav. Ako nastopi sporazum potom razsodišča, tedaj se ne smemo omejitvi v tem, da ne bi pri končni rešitvi balkanskih vprašanj poudarjali naše stališče in akceptiramo lahko le tako ureditev, ki zagotavlja popolno in resnično neodvisnost balkanskih držav(?) Vsak korak, ki ga bomo storili v tem oziru, nas bo le tesneje zvezal z balkanskimi državami.«

Tako je rekel Tisza.

Mažarom je Rusija neljuba. Jezni so nanjo že izza leta 1848., ko je

nepredvidna Rusija prišla pomagat Avstriji in je Mažare ukrotila.

V neodvisni (kako se to lepo glasi!) balkanski zvezi upajo Mažari imeti kak dobiček — ako pa bo Rusija zraven — za Mažare nič ne ostane.

Tako je povedal Tisza. S tem je podal popoln pogled v bodočnost Balkana.

Z ugodno rešitvijo balkanskega spora od strani Rusije, bi ne bili udarjeni le Nemci ampak tudi Mažari — oboji so zgodovinski sovražniki slovanstva.

Živimo v odločilnih dneh: ali pride čas obračuna za prejšnje čase — ali pa se začne stare intrige, ki so od nekdanj slabše skupno moč Slovanstva.

Shod celokupnega slovenskega dunajskega dijaštva.

Neznatna notica je bila čitati prejšnji teden po vseh slovenskih dnevnikih, tam med dnevnimi novicami je vabilo na shod dne 14. junija celokupno slovensko dunajsko dijaštvo, da se posvetuje o pereči dijaški socialni bedi, da poišče pota od pomoči in da odgovori, je li za solidarnost celokupnega slovenskega dijaštva in kako to solidarnost realizirati. Vabilu in osebni agitaciji se je odzvalo slovensko dunajsko dijaštvo brez razlike strui in strank v nenavadno velikem številu. Vabilu se je odzvalo tudi naše dunajsko podporno društvo, pri kojem je našla naša akcija nepričakovano zanimanje. Prijazno nas je iznenadilo in nemalo je pomagalo navzoče odposlanstvo podpornega društva, da smo rešili vse preporne točke v smislu solidarnosti, da je bil uspeh shoda popoln. Bedi mu izrečena na tem mestu najpriznanejša zahvala!

Vse priprave za uspeši shod je izvršil poseben odbor, kjer so bile zastopane vse skupine, struje in stranke. V tem ozkem krogu smo se bili posvetovali in kovali načrte, v tem ozkem krogu smo dosegli tudi načrte, v vseh točkah. Ali čakal je še forum javnega shoda, načrt je moral pokazati, tukaj, da ima v sebi življensko silo, da ni le produkt blekaste sentimentalne želje po slogi, ampak zavestno spoznanje, da je možno hoditi v gotovih vprašanjih dijaških stanovskih interesov skupno, da mora tu zmagati politična strpnost.

Dejstva so presenetila največje optimiste, ker akcija pripravljalega odbora se je posrečila nad vse pričakovanje in postavljeni so temelji za solidarno delo v svrhu odprave dijaške socialne bede.

Shod je otvoril tov. Koder, pozdravil prisrčno odposlanstvo našega podpornega društva, zlasti g. Luzarja, ki je bil živahno aklamiran, od zborovalcev. V uvodnih besedah je očrtal tov. Koder pomen shoda, utemeljeval njega potrebo in povdarjal, da je treba solidarnosti celokupnega dijaštva slovenskega, ako hočemo započeti veliko akcijo za odpravo vojaške mizerije in konečno apeliral na zborovalce, naj se zavedajo, da nas čaka delo, pozitivno delo, da ni tu časa ne mesta za rekrimiacijo o preteklosti, ki bodi pozabljena, ker čaka nas delo.

Na predlog tov. Lemeža je bil nato sprejet soglasno za predsednika shoda tov. Koder, za podpredsednike pa tov. Kobler iz »Danice«, F. Lapajne iz »Save« in tov. Oražem iz »Slovenije«. Tov. Koder je nato predlagal za častnega predsednika zborovanja g. Luzarja, kar je bilo sprejeto z velikim aplavzom.

Prva točka dnevnega reda je bil referat tov. Ambrožiča o naši akciji na Dunaju. Naslikal nam je mizerno stanje blagajne dunajskega podpornega društva, ki je prazna, podal nam je načrt, kako bi se moglo doseči sporazumno delo vsega dunajskega dijaštva s podpornim društvom, izrazil nekaj želj, kako bi se reformiral način podpiranja, predliral za dijaško zastopstvo in konečno podal še nekaj drugih načrtov, kako bi si pomagalo slovensko dijaštvo na Dunaju samu.

O počitniški akciji je referiral tov. Lemež. Počitniška akcija je neobhodno potrebna, če hočemo izvršiti dunajsko akcijo, ker napolniti moramo blagajno podpornega društva. V referatu je razložil, kako nazadujejo na eni strani dohodki podpornih društev, kako pa na drugi strani število slovenskega dijaštva od leta do leta raste in kako se avtomatično dvigujejo odstotki podpore potrebnih dijakov. Dalje je povdarjal dejstvo, da so popolnoma vsahnili krediti pri slov. denarnih zavodih, tako, da so podporno društva edino upanje slovenskega dijaštva.

Treba je, da započne slov. dijaštvo veliko akcijo za svoja podporna društva, ker ona potrebujejo tisočakov. Da se pa to doseže, treba solidarnosti celokupnega slov. dijaštva, treba načina za skupno delo in to bi bil za počitnice vsedijaški cvetlični dan meseca septembra ter dijaška socialna konferenca v Ljubljani, ki postani forum, kjer se lahko posvetuje celokupno slov. dijaštvo o dijaških stanovskih vprašanjih.

Nato so se prečitale resolucije in se je pričela debata o njih. Po živahni debati so se sprejele z malimi popravki vse predlagane resolucije.

Zadnja točka je bila volitev vizorizirane odbora, ki vzemi vso akcijo v roke, da udeleži resolucije.

Najnovejši sistem v ogerskem parlamentu.

V ogerskem parlamentu je policaj trikrat z golo sabljo udaril poslanca, ki si je drznil protestirati.

Kdor veruje na ustavo, naj ne misli si preveč, ker državno naše pravo davno že so vrgli preč.

Stürgkh zdaj v Avstriji nam vlada lahko brez težav živi da država ne propada, parlament za njo skrbi.)

Ce poslanci godrnjajo, ali če preveč kriče — torbe jim na usta dajo, kmalu vsi se pomire.

Ogrom vlada zdaj grof Tisza on mogočen je še bolj — ne pozna nič kompromisa saj vojaštva je dovolj.

Ce poslanec protestira, če po zakonu kriči — iz parlamenta ga iztirja par klofut mu prisoli.

Taka naša je ustava, taka trans je kakor cis, to je naša dvodržava v času Stürgkhov in pa Tisz.

Vendar naj ne obupuje kdor napredka si želi — imeli čase bomo huje, ko sistem se spremeni.

Za predsednika odbora je bil izvoljen soglasno tov. Koder. Odbornike so pa imenovali sledeče skupine: »Danica«, divjaki, »Jugoslavija«, »Kras«, »Sava«, »Skupina Slovencev« v »Zvonimiru«, »Slovenija«, Socijalisti, veterinarji.

Sprejete so bile sledeče resolucije:

I. Slovensko dunajsko dijaštvo vseh struj, zbrano na shodu dne 14. junija 1913 v restavraciji »Schwarzspanierhof«, uvažujoč dejstva: 1. da se dohodki slovenskih vseučiliških podpornih društev vedno bolj manjšajo; 2. da narašča število siromašnih slovenskih dijakov od leta

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

»To sem rekel, da se ne huduje preveč, a vam, gospod de Rošegi, lahko povem po pravici. Čez šest ur... in čez osem tudi še... ste lahko prepričani, da boste tičali še vedno tu...«

Prav takrat so zadoneli iz bližnjega stolpa zvonki udarci v mlačno, čisto noč...

»Enajst.« je naštel poročnik. »Pet ur še imamo do dneva. In par sto metrov od tod je Parni, je Trofontenski les!«

Da, vas Parmi se dotika Trofontenskega gozda. Od ondod — ah, kako dobro je poznal Gilbert to neštetokrat prelojeno pot, ki vodi skoraj v ravni črti v Šansnejsko šumo, dvanaest kilometrov vsega skupaj.

Pač bi znašalo to dobri dve uri tja, dve nazaj... to ni mogoče; bilo bi blazno izkušanje Boga...

Toda s konjem, z dobrim konjčkom. In baš parnijski gostilničar je imel vrlo živalico, širokega vratu, suhih nog, vajeno vseh naporov!

Gilbert je položil prst na čelo. Kaj bo, ako opazijo tu njegovo odsotnost, pokličejo ga in vidijo, ga je

izginil?... Eh, saj je major dovolil oficirjem, da smejo zapustiti te smradljive kletke!...

Gilbert je poprašal svojo vest. To, kar dolguje svoji domovini, ji da itak, brez odbitka. Jutri za rana bo na svojem mestu. In ta čas odšteje, kar dolguje dekletu svojega srca in svojemu ubogemu otroku...

Skočil je čez pregrado in se izgubil v noči.

Gostilna je stala čisto blizu, na koncu poti, ki je vodila izpred kolodvora. Vse je bilo že temno in tiho.

Krepko je potrkal s pestjo na hišna vrata.

Okence se je odprlo na ozko špranjo; moška glava se je sklonila ven:

»Ohe, prijatelji! Nikar mi ne razbijte vrat... Kaj pa je?«

»Odprite, očka, odprite brž!«

Slišoč svoje ime, je pogledal gostilničar bolje.

»Že grem, že grem,« je dejal, zapirale okno. Trenutek nato je odpehnil vrata z velikim trščem in rožljanjem.

»Bog nebeški!« je viknil osuplo.

»Koga vidim? Vi, gospod de Rošegi!«

»Jaz, da. Vlak, ki nas vozi, se je ustavil na kolodvoru; nesreča se je zgodila na progi, tako da ne moremo dalje pred jutrom. Čisto dovolj časa mi ostane, da grem...«

»Na Rošegi?«

»Tako je. Toda mogoče je sa-

mo, ako mi posodite svojega konja; kajti peš...«

»Drage volje vam je na razpolago, gospod grof.«

»Se pred dnevom vam ga privedem nazaj,« je vzkliknil Gilbert.

»Prav lepa hvala vam, očka, rešili ste me velike zadrege.«

Par minut nato se je zavihtil v sedlo.

Ah, ta vratolomni dir!

Le par korakov od Parnija, pa zavije cesta v les. Da je srečal Gilbert tamkaj potepuha ali divjega lovca, gotovo bi se bil nepridiprav prestrašil poznega jezdeca, sklonjenega na sedlu, ki ga je odnašal konj z vihrajočim dolгим repom kakor burja.

»Pozor, konjiček moj,« je zamrmral Gilbert v gozdu in rahlo nategnil povodec.

Ne da bi odnehal v svojem divjem diru, je zavil konj v naznačeno smer. Pot je postajala čim dalje bolj tesna in gričevita. Ker so se malo brigali za njo, je bila polna jam; konj se je spodikal vedno iznova.

»Naprej, naprej,« je zamrmral jezdec in vzdihnil od nestrpnosti.

»Nocoj mi ni do tega, ali pogine pod mano ali ne...«

A že je stala koliba pred njim, tako izgubljena v svoji goščavi, da bi se je bil moral skoraj dotekniti s prstom, kdor jo je hotel najti.

Gilbert je planil s konja. Brezumno je potrkal na vrata in kliknil še brezumneje:

»Marta!... Marta!...«

Glasi vzkrik mu je odgovoril iz kolibe. Začuli so se nagli koraki. Stara ženska je odprla vrata.

»Gospod grof!...«

Tam zadaj pa, na revnem stelnem ležišču se je dvignila bela postava, ki jo je delala mesečina še bledejšo — dvignila se in iztegnila roke v brezmejnem kopnenju:

»Gilbert!... Moj Gilbert!«

III.

Pri Jeri.

Ta je planil k njej!

In zdaj je plakalo ubogo dekle v njegovem naročju, smejala se in hvalilo Boga, ponavljaje z vzhlečjem med gorkimi solzami:

»Gilbert!... Moj Gilbert!...«

Njegova prva beseda pa je bila:

»In kje je najina dragica?«

»Tamle je...«

Pokazala mu je kup suhega listja v kotu kolibe, kjer je bila Jera napravila novorojenčku posteljico, kakor je vedela in znala.

Starka je med tem prižgala svojo uborno leščerbo; ah, kolikšna beda se je pokazala očem v njeni sajasti luči!

Dočim pa so begale Gilbertove oči po vsej tej revščini, je stekla Jera poslušno in naglo po dojenčka in ga prinesla v naročju, spečega tisto milo spanje drobnih, nedolžnih otročičkov. Plakaje od sočutja in ljubezni je poljubil oče ubogo malo

bitje. Nato je stisnil vročico Martine roke.

»Poslušaj me, draga... poslušaj me dobro.«

»Da, le govori mi; saj sem srečna... zdaj si ne želim ničesar več... Ti si tukaj, rešena sem!«

»Rešena si! Saj veš, da je tvoje življenje in tvoja čast meni še dražja kakor tebi sami... In sreča nama je mila. Čudež mi je omogočil, da sem mogel prihiteti k tebi... če prav samo za par trenutkov.«

»Gilbert!« je vzkliknila in mu ovila roke brezumno okrog vrata.

»Gilbert, ne hodi! Ne hodi še!...«

On pa je ponovil, majaje z glavo:

»... Samo za par trenutkov, ki pa zadoščajo, hvala Bogu, da popravim vse, kolikor je v cloveški moči. Moj konj stoji pred vrati. Slučaj in usmiljenje božje sta hotela, da se ne dedaleč odtod ustavi vlak, ki nas vozi na mejo: nezgoda se je pripetila na progi... Dobro tri ali štiri ure bo trajalo, preden moremo nadaljevati pot. In za to sem si izposodil pri krčmarju konja ter zdiral semkaj. Toda, uboga Marta, niti cela ura mi ne ostane za tebe... za najo...«

»Moj Bog! Moj Bog!« je jeknila ona, in velike modre oči so se ji zalile s solzami.

»Marta, rotim te, bodi srčna, da si ohranim tudi jaz svoj pogum!«

In naglo se je obrnil k starki:

(Dalje.)

do leta: 3. da se spričo splošne denarne krize manjša tudi kredit dijakom pri slovenskih denarnih zavodih, je sklenilo, da nastopa solidarno v pomoč socialne bede celokupnega slova dijaštva.

A. Ker je zbrano dijaštvo mnenja, da je možno izvršiti tako akcijo le tedaj, če pritegne k nji kar največ slovenske javnosti, zato se obrača: 1. na vse slovensko akademsko dijaštvo, 2. na slovenske vodilne kroge, 3. na vsa slovenska javnost, da se priredi splošen dijaški cvetličan dan, katerega dohodki bi se sorazmerno razdelili na vseučiliška podpora društva na Dunaju, v Gradcu in v Pragi.

B. Ker je zbrano dijaštvo mnenja, da ne zadostuje samo akcija za zvišanje dohodkov podpornim društvom, ampak je treba delo za zboljšanje socialnega stanja slovenskega dijaštva fundirati globlje, treba najti forum, kjer bi se moglo posvetovati celokupno slovensko dijaštvo o aktualnih splošnih in specijalnih vprašanjih dijaškega podporništva, zato se izreka za prireditve vsedijaške socialne konference v Ljubljani, ki naj se vrši že letos o priliki ljubljanskega dijaškega cvetličnega dne.

II.

Slov. dunajsko dijaštvo, zbrano na shodu dne 14. junija 1913, smatra za umestno, da aranžira združeno, brez razlike struj in strank v zimskem semestru zabavne prireditve na Dunaju, kojih čisti dobiček naj se steka v blagajno dunajskega slovenskega dijaškega podpornega društva.

V obliki posebne resolucije je izrekel shod še nekaj želj, kako naj bi se izboljšala oblika podpiranja od strani dunajskega podpornega društva.

Slovenska zemlja.

Z Dolenjskega.

Dovolite, da k zaključku zadnje afere tudi jaz kot priprosti dolenjski kmetovalec in obrtnik, izpregovorim par besedi. Mi imamo g. dr. Trillerja radi, ker je klerikalcem v deželni zboru take levite bral in ker je tudi nam dolenjskim naprednjakom rad pomagal, če smo se nanj obrnili v kakšni politični ali osebni zadevi. — Ampak kar se tiče njegovega glasovanja za Šusteršičevo zaupnico, moramo priznati, da ga je tako polomil, da nas je kar v srce zaboletelo, ko smo za to žalostno noč zvedeli. Ker se je o tem dosti govorilo, kako in zakaj se je to zgodilo, ne bom še jaz to vlačil na dan. Povedati pa moram, da je dr. Trillerjev polom bil še večji, ker je molčal, ko je videl, da so klerikalci privatno stvar izlorabili, v svoje politične namene in, da ni takoj, ko je to videl in slišal razburjenje v naših naprednih vrstah, svojo izjavo prekalil, kar bi bil mirno lahko storil, ko je spoznal, da so klerikalci sami prelomili besedo. — Tudi je bilo od »Slov. Naroda«, ali pa od vodstva naše stranke napačno, da se je o tem molčalo in pustilo vso stranko na deželi v razburjenju. Zmoti se vsak človek lahko in tudi to pomoči bi g. dr. Trillerju odpustili, če bi jo bil takoj javno spoznal kot zmotno, oziroma, da je bil v to zapeljan, ker so klerikalci njegovo izjavo sami proglašali kot čisto privatno stvar v privatni zadevi nasproti geželnemu glavarju. Obsodbe vredno je torej veliko bolj to, kar je dr. Triller po tem grehu storil,

M. ZEVAKO: V senci jezuita.

(Dalje.)

Bili sta Magdalena Feronova in Diana Poatješka.

Magdalena je sledila dvoru v Rambuje. Neomajno sledi ta čudna žena začrtani poti. Podobna je zlovesči senci, ki se vleče za kraljem, koder gre... Kako se je mogla vtihotapiti v grad? S kakšno silo misli, s kakšnim potpuzljivim opazovanjem je mogla ugeniti skrito naslado Diane Poatješke?

To je malo važno!... Važno je, da je stopila neki večer pred Diano, da je govorila z njo dolgo časa in pridobila to žensko, mojstrico v političnem kovarstvu, za svojo zaveznico — recimo rajši, za svojo sokrivko.

Magdalena je izpremenila sobo v tajinstvenem stolpu, kakor je izpremenila ono, kamor je bila zvalila kralja v svoji hiši v Fontenblou. Tudi tukaj vidimo tisto široko, globoko posteljo, ogromno ogledalo, svilnate zastore in naslanjače, ki so bili toliko časa priče naslad francoskega kralja. Kdorkoli stopi v to izbo, se mu zazdi, da ga je prenesel neviden čar v hišico pri Trillerjih, v ljubavno gnezdo, kjer je obdajala

kakor je bil greh sam na sebi. Lepo pa je od g. dr. Trillerja, da je zdaj sam spoznal svoj politični greh in je odložil svoj mandat. Priporočamo pa stranki, naj ne igra angele, dokler bodo klerikalci nasproti nam delali kot živi vrage. Naj stranka bolj kot dosedaj skrbi tudi za nas na deželi, naj izpolni, kar je bilo že zdavnaj sklenjeno, da dobimo mi naprednjaki na deželi svojo lastno organizacijo pod praporom narodne napredne stranke, sami pa naj se poprimejo mest in trgov. Tako pojdemo sicer po dveh potih, pa za tistim ciljem v boj proti skupnemu sovražniku. Naj bi bili gospodje v Ljubljani bolj demokratični in zavrgli staro šaro v koš. Naj ne mislijo, da imajo oni sami svojo najmodrejšo glavo, da so le zato tukaj, da nas komandirajo, saj so tudi za to, da nas podpirajo. Naj se sprijaznijo z mislijo da imamo tudi mi drugi nekaj v glavi, ne samo slamo, če smo prav priprosti kmetje. Sploh pa naj se prikažejo enkrat med nas, da jim povemo še druge važne stvari. Želimo, da bi podobno mislili tudi drugi in da bi namesto prerekovanja, se zopet skupno spravili na delo in v boj proti našim sovražnikom. Z narodnim pozdravom zaveden dolenjski kmet, ki je za napredno stranko marsikaj žrtvoval in za »Slov. Dom« nabral mnogo naročnikov.

Štajersko.

Maribor. (Otvoritev državnega mostu.) Prvotno se je splošno sodilo in nameravalo, da se odda veliki, na novo zgrajeni, državni most preko Drave v Mariboru, prometu dne 18. avgusta letos. Ker pa je prijavil svoj prihod k tej slavnosti dežel. namestnik grof Clary, kakor tudi več ministrov, ki so pa 18. radi cesarjevega rojstnega dne zadržani, se slavnost na ta dan ne bo vršila. Odločil se bo torej drug datum avgusta, najbrže poznejši. — Radovedni smo vsekako na obraze onih, ki pridejo k tej slavnosti, ko bodo videli vso to zgrešeno stavbo. Zvedeli smo od gotove strani, da se je na mestnem delu pogreznil neverjetno globoko, tako, da je bilo treba zopetnih izprememb in prekopavanja. No, pa bo že tu ravno tako kod drugod: za vse grehe in nedostatke se bode zopet — krivce visoko odklikovalo. Radovedni smo na ono ploho redov itd., ki se bo na ta dan vtila na mariborske Germane.

Gradec. Cesar je pomilostil morilca Dominika Polca. Dominik Polc je umoril v Reiflingu pri Judenburgu dne 13. septembra l. l. trgovca z živino, Frana Schwarca, radi česar je bil pred poroto v Ljubnem na smrt na vešala obsojen. Najvišji sodni dvor ga je po cesarjevi pomilostitvi obsodil na dosmrtno ječo poostreno s postom in trdim ležiščem 13. septembra vsako leto. Polca so prepehali dne 18. t. m. ob 4. popoldne v karlskeje zapore.

Pri Ervežu so našli v Muri utopljeno nekega knjigovodjo Teichmanna. Iz pisma je posneti, da se je Teichmann umoril le vsled večnega krega in prepira s svojo ženo. Doma je bil Teichmann iz Judenburga ter star 36 let.

V Cestah pri Rogatcu je pogorelo posestniku Jakoba Koresu vse posestvo. Kores ima mnogo tisoč kron škode, dočim je zavarovan le na 1200 K. Sumijo, da je bil ogen Koresu podtaknjen od njegovih neprijateljev.

V Strančah pri Konjicah je zasulo delavca Miho Stollergerja. Stollerger je delal pri novem cestnem

ta čudovita čarovnica strasti Franca I. z miki svoje pregrešne lepote.

V trenutku, ko stopimo v to sobo, je nekako tri popoldne. Zunan ogreva toplo solnce krasni park, v čigar bujni goščavi gnezdiijo cele jato ptictev v zavetju veličastnega polnega mira... Toda notranjost se pogrjeva v senco, naklonjeno strastnim razmahom ljubezni; mogočni vonj narave se ustavlja ob zaprtih oknih, a nadomeščajo ga umetni parfumi, ki dražijo čute, begajo možgane in delajo, da vzkipeva kri.

Razgovor Magdalene Feronove z Diano Poatješko je trajal dobro uro.

Naposled izroči Magdalena Diano nekakšno pismo; stoji izmenjata ženski še zadnji pogled, poln radovednosti in groze. V tem hipu je drugo druge strah; nehoti drhteta v zavesti, kako dobro in popolnoma sta ugenili druga drugo; v sleherni izmed njiju je vtelesen demon — oboja enako strašna, oboja enako zlovesča: Diana je vtešena Častihlepja, Magdalena — vtešena Smrt... Dotikata se druga druge; čisto naravno se zdi, da je prišlo do tega... Ali mar nima Smrt v Častihlepu svojega najzvestejšega pomočnika? Ali more storiti Častihlepja le en korak, da ga ne bi v odila Smrt?...

podjetju, a zamudil, se o pravem času umakniti pred razstrelbo neke skale, ki se je po razstrelbi razsula. Nastali kamneni plaz je Stollergerja zasul tako, da je zadobil več zelo težkih, smrtno nevarnih ran.

V Št. Jurju sta vasovala fanta A. Potuček in Fran Vodluk. Ko sta se ravno najbolje počutila, pa sta prišla rudarja M. Vodišek in Fr. Skoda. Ta dva sta se takoj navallila na zaljubljenega fanta, zlasti pa na Potučka, kojega sta s koloma smrtnonevarno pobila. Poleg večjih ran, sta mu tudi lobanjo natrla, tako, da je malo upanja, da bi Potuček okreval. Sirova rudarja so izročili celjskemu okrož. sodišču.

V Hrastniku je zasulo rudokopa K. Obersterja. Ko je Oberster hotel k obedu, je prišel mimo skladišča drv in stavbnega materiala. Nesreča je hotela, da je zadel v oni kup, ki se je takoj nad njim sesul in ga pokopal. Šele po večurnem napornem delu, so ga izkopali. Oberster je dobil več nevarnih poškodb in bo brčas dolgo trpelo, predno bo zopet okreval.

Loperšice (Gautag.) Kar so iskali, so dobili: »nemški požarni brambovci — ki pa nemško ne znajo — so doživeli zadnjo nedeljo, 15. t. m. nesmrtno blamažo. Mislili so, da bo njih terorizem Slovence kar pričaral na Loperšice. Pa so se korenito zmotili, kajti še domačini Loperšičanji so jim po večini obrnili hrbet. Ko so videli, kako nesmrtno sramoto da so si nakopali, so se pa hoteli s tem maščevati, da so začeli Slovence nesramno izzivati. Na vse mogoče načine so ves popoldan rjavili svoj »Heil« in »Wacht am Rhein«, misleč, da se jim bodo Slovenci odzvali s kakim napadom. Pa so se vrezali in konečno sramotno popihali. Blamirani pa niso bili samo ti »nemški« junaki, marveč tudi v prvi vrsti pristojne oblasti, ki so pač smatrale potrebno, zastražiti z 60 baioneti Slovence v Frankovcih, ne pa, prepovedati nesramno izzivanje nemške družali v Loperšicah.

Frankovci pri Ormožu. (Narodna slavnost.) Kot odgovor na »Gautag« naših renegatov, so priredili Slovence v Frankovcih slavnost, ki je bila naravnost impozantna manifestacija proti renegatski izzivalni demonstraciji v Loperšicah. Klub nezasišanim oviram, ki jih je delalo tel slovenski prireditvi do zadnjega trenutka pujsko okrajno glavarstvo, se je zbralo v Frankovcih več kot 2000 ljudi! Da bi se ne bi mogli pritožiti, da se zanje premalo skrbi, je bilo še odposlanih 60 orožnikov, ki so kaj zvedavo kukali v kozarce slovenskih pivcev. Videli smo tudi mnogo gostov od blizu in daleč. Govori, petje, godba in ples, vse je pripomoglo, da je bil uspeh čim silajnejši.

V Loškem bregu pri Konjicah je pogorela velika parna žaga posestnika g. Preskerja. Kako je požar nastal, se danes še ne ve. Klub napornemu delu došlih ognjegasev in drugih, se žage ni moglo rešiti. Jedva, da je bil ubranjen gozd in nekaj krog žage nakopičenega, pripravljenega lesa. Nevarnost je tudi bila v tem, ker so bili kotli v žagi neodstavljeni. Pogumu g. Burlana iz Konjic, ki je z drogom odprl ventile, je zahvaliti, da je bila preprečena večja nesreča. Žaga je bila zavarovana.

Dnevni pregled.

Po trudapolnem delu, ki ga pa najširši sloji prav malo vidijo, se je včeraj parlament podal na počitnice, ki bodo trajale tja do polovice septembra, da se poslanci oddahnejo in pripravijo za nove napore.

Nemci uče Slovence zavednosti. Koliko je bilo že prilike, da bi bili Slovani v parlamentu lahko pokazali, da je Avstrija država, kjer je večina slovenska, in da je zbornica ne nemška temveč slovenska zbornica. Pa nič takšnega se ni zgodilo. In Nemci so čisto upravičeni začeli smatrati parlament za torišče, kjer se lahko pošiljajo udanostne izjave, največjemu zatiralcu. Toda to je bilo pa le preveč. In že dvakrat so se Slovani uprli. Včeraj so celo prepredili sejo, radi Steinwenderjevega govora, ki je bil poln bizantizma. Take provokacije so pray koristne, se saj Slovani ganejo.

Stranka Prava razcepljena. Resolucije tržaškega shoda niso mogle zlimati Hrvat, stranke prava, Frankovci in krščanski socialci nočejo o njih resolucijah ničesar slišati in zato je dr. Mile Starčevič se odločil osnovati novo stranko z glasilom »Hrvat«. Bomo videli, s katerim jo bodo potegnili naši klerikalci: ali s fisticimi, ki žele mirnih odnošajev s Srbi ali z madžaroni.

Vse obsodbe vredna praksa se je začela izvajati v Avstriji. Na pristiki vojnega ministrstva se jemlje v urade ne strokovno vsposobljenih moči, temveč odslužene vojake. Si 12 let pri vojakih, kjer se ti onemogoči vsak stik z življenjem »civilne« javnosti, pa si sposoben biti uradnik. Doba 12 let dolga dovolj, da se ne razume tisti, ki jo je pri vojakih odslužil niti na najnavadnejše pojave gospodarskega in kulturnega življenja prebivalstva. Po 12 letih ga dajo v strokovni kurz, kjer se v doli 6 mesecev vsega tega »nauči«, čemur se uči dijak osem let. Na to pa takoj služba 9. čin, razreda. Ni treba prav nič čakati, in nato se začne plodono in uspešno uradovanje po načelih omejenega sv. Birokracija. Doba, ki jo je takšen uradnik prebil pri vojakih, se vstee v penzijo. Ti ljudje izpodrivajo na škodo najširših slojev, strokovno izobražene sile, ki prihajajo z univerz in mesto, da bi dobili svoje torišče, začnejo živeti življenje slabše od proletarca. V Pragi je bilo zadnjič na pošto sprejetih 89 takšnih »strokovnjakov«, ki so preskočili vse polno praktikanov z maturo, ki so se že čez šest let ubijali na pošti za 2 K na dan. Če je tako, naj se pa zapro vse šole gimnazije in univerze in vsi naj hodijo pit studenec modrosti k feldvebelnom. Bo ceneje! y

Pazljivost gospoda državnega pravdnika upamo, da ni ušel, včerajšni dopis v »Dnevnu«, ki popisuje bestialno ravnanje nekega duhovnika v lhanu, ki je trgaj raz rakev nesrečno umrlega Hribarja križ in ga vrget na zemljo. Paragraf o zločinu motenja vere velja za katoliškega popa ravno tako, kakor za druge.

Hrvatska sokolska župa Strossmayerova. Natječaj za župskog učitelja sokolske teljovježbe. Potpisano starješinstvo razpisuje ovim natječaj za mesto župskog učitelja sokolske teljovježbe, kojemu će biti dužnost, po stalnom programu osnuje ili organizuje i obučava u sokolskoj teljovježbi sve prednjačke zborove ovdeje naznačenih hrvatskih sokolskih društava u Brodu na Savi, Babinoj gredi, Dalju, Djakovu, Donjem Miholju, Harkanovcima, Našicama, Osijeku gornjem i donjem Valpovu i u Vukovaru, sve tečajem jedne godine, uz stalnu nagradu od 2400 kruna, plativu unaprijed u mjesečnim obrocima po 200 K kod župske blagajne. Natjecatelji imaju molbenice potpisano Starješinstvu najkasnije

do 30. junaja 1913. priposlati i priložiti ove isprave: 1. Krsni list, domovnicu i svjedožbu o moralnom ponašanju. 2. Liječničku svjedožbu o zdravlju i opis života. 3. Svjedožbu o svršenom prednjačkom tečaju sokolske teljovježbe u Zagrebu, Pragi ili Ljubljani. 4. Ine svjedožbe o sposobnosti i o sokolskom djelovanju. Natjecatelji moraju biti potpuno vješti u hrvatskom jeziku u govoru i pismu i poznavati hrvatsku terminologiju sokolske teljovježbe. Osim plaće od 200 K primat će župski učitelj još i putne troškove iz sadanjen boravišta do Osijeka za nastup službe i nakon svršetka službe u sadanje borovište, te putne troškove u sledišta župskih sokolskih društava. Tko poluči to mjesto, imat će sa Starješinom sastaviti i potpisati ugovor i ustanoviti radni program pismeno u sporazumu sa prednjačkim zborom župe. Eventualna pismena ili ustmena razjašnjenja i upite daje b. Vendo Hauswald, poslovodja župe u Osijeku. Starješinstvo Hrv. sokolske župe Strossmayerove. U Osijeku, dne 2. svibnja 1913 Starješina u. z. dr. Fr. Papratović, v. r. Tajnik Fran Neralić v. r.

Ogenj. Dne 16. t. m. je izbruhn timerok pete ure jutraj ogenj v hiši posestnika Ivana Kapša v Prečni, ki je upepelil hišo, pod in hlev. Živino so še pravočasno rešili. Zgorelo je tudi štirideset kron gotovega denarja. Skupna škoda znaša 2600 K, zavarovalnina pa 3400 K. Kako je ogenj nastal, je doslej še neznano.

Smrtna nezgoda. Ubla se je Marilana Golob z Orenje Save na kolodvoru v Kranju. Tam so namreč lesena skladišča različnih lesnih trgovcev, kjer je imenovana pomagala nalagati les v posamezna skladišča. Z enega teh skladišč je padla ter bila na mestu mrtva.

Hišo je zažgala neka posestnica v pondeljek v Predosljih z namenom, da na ta način dobi pri zavarovalnici proti požaru denar. Orožniki so jo takoj prišli ter oddali v zapor okrajnega sodišča.

Trikrat morilec pred porotnim sodiščem. Pred dunajskim porotnim sodiščem se je dne 19. t. m. začel proces proti 63letnemu Emilu Altmannu, ki je dne 20. februarja t. m. kakor je že »Dan« poročal, ustrelil tri svake. Otona, Riharda in Alfreda Bergerja iz Dunaja. Obtožnica se glasi na umor in na prestopke orožnega patenta. Kakor je bralcem »Dneva« morda še v spominu, je Altmann omenjenega dne počakal imenovane tri svake in jih nato ustrelil. Alfred in Oton Berger sta bila smrtno zadeta in sta padla takoj mrtva na tla, dočim jet retji brat Rihard nekaj dni pozneje umrl v bolnišnici. Obtoženec je priznal svoj zločin.

Umobolen človek zapustil vse svoje premoženje španskemu kralju. Kakor se iz Pariza poroča, je neki Albert Sapimet v svoji oporoki zapustil vse svoje premoženje, ki znaša okrog tri milijone, španskemu kralju Alfonzu. Postavni dediči so zavrnili oporoko, ker je bil Sapimet umobolen in je v navašu blaznosti napravil tako oporoko.

Nepošten potnik. 32letni trgovski potnik Herman Goldstein iz Dunaja je v zadnjem času izvršil več velikih golufij in je dne 19. t. m. pobegnil iz Dunaja. Koliko znaša škoda, ki jo je Goldstein prizadejal raznim firmam, še doslej še ne ve natančno. Gre tu na vsak način za zelo visoke vsote.

Živinska mati. Delavka Alojzija Schmied iz Dunaja je dne 19. t. m. v tamošnji splošni bolnici vrgla svojega, komaj par dni starega otroka

za ustnicami se zdi, da so ostavile strupene muhe svojo gnojno sled; in še mokri izpuščaji okrog trepalnic vse to daje tej živi krinki nekaj trilega, gnilega...

Kralj spi... Molc vlada v njegovem zapuščenem stanovanju; toda v dalji, v drugem krilu gradu, kjer prebiva prestolonaslednik, se sliši zamolklo brnenje razgovorov.

Turobne sanje kale sen Franca I. Njegove ustnice mrmrajo odtrgane stavke, v katerih se ponavljajo ime: Stefana Doleta, Tribuleta in Zilete. In dolg drhtljaj ga stresa od nog do glave, ko izgovarja ime deklice, ki jo je hotel žrtvovati svoji strasti...

Okrog šestih se je kralj prebudi.

Kakor hitro se je premaknila njegova roka, je otpala pismo... Odpri ga je naglo in čital:

»O Franc... Franc... ljubljani moj Franc... Ona, ki je živila zgolj iz ljubezni do tebe... ona, ki hoče umreti v ljubezni pod tvoji poslednji poljubi, te pričakuje v stolpu. Pridi, o ljubi moj, prid me ljubiti še enkrat... potem me ubij, ako je tvoja volja...«

Kralj ji je potegnil z roko preko oči; nato je čital iznova.

(Konec jutri.)

Ranocelnik je zastrmel v obličje mogočne spletkarice in odgovoril:

»Madam, še je upanje, toda...«

»Toda?...« je vprašala ona trepetaje.

»Se eno ljubavno noč... eno samo... in kralj je mrtev!«

Ranocelnik je odšel naglo, prebledevši od svojih lastnih besed.

»Basinjak«, se je nasmehnla Diana, »rada bi videla kralja.«

»Ali madam, njegovo Veličanstvo spi. Ranocelnik mi je pravkar povedal.«

»Državni posli!« je dejala Diana osorno in odprla rahlo vrata, dočim se je komornik preplašen umaknil v stran.

Diana je obstala na pragu. Kralj je spal nemirno spanje. Počasi, kakor senca, se je splazila k njegovi postelji in mu položila na odejo list, ki ga je bila dala Magdalena Feronova. Nato se je umaknila tiho, kakor se umikajo veliki zločinci od svojih žrtev, stopila skozi vrata in izginila, kakor je bila prišla.

Kralj spi.

Rahlo hropenje se dviga od njegovih nabreklih, začrnelih ustnic, razposlanih od vročice. Čelo in lica so mu živo rdeča, nosnice in brada pa je bleda kakor vosek. Razgaljene rsi so nabele blede lis in v kotih

s tretjega nadstropja na cesto. Otrok je bil na mestu mrtve, mater so artilirali.

Sneg v juniju. Kakor se iz Krakova poroča, je v kraju Nadvorni ob vznožju Karpatov v vzhodni Galiciji zapadel te dni velik sneg, ki je dosegel visokost pol metra na nekaterih krajih.

Misteriozen zločin. Preteklo sredo zvečer so našli v Brunšvigu na Nemškem mizarjevega sina Gentisa v neki omari njegovih roditeljev mrtvega. Otrok je bil ustreljen v glavo in z bodalom zaboden v prsa. Na sumu umora je neka nečakinja mizarja, ki je bila pri mizarjevih na obisku in ki je po odkritju umora izginila iz dotičnega kraja. Manjka tudi 400 mark gotovega denarja in več vrednostnih papirjev.

Železniška nesreča. Pri Zenikeju med Dramo in Ksantim na Grškem sta dne 19. t. m. trčila dva bolgarska vojaška vlaka. Pet vojev je razbitih. Baje je smrtno ponesrečenih 5 bolgarskih častnikov in 40 vojakov, ranjenih pa je veliko število.

Rešeni rudarji. Dne 17. t. m. je v Mörsu zasulo v rovu »Friedrich Wilhelm« 14 rudarjev. Posrečilo se je, da po napornem delu rešilnega moštva, da so izkopali vseh 14 rudarjev, od katerih ni nihče ranjen.

Panamski prekop — prebit. Kakor se iz Londona poroča, so dne 18. t. m. trčili pri Culebri veliki stroji z lopatniki skupaj, ki so od nasprotnih strani izkopavali strugo za panamski prekop. Prekop je sedaj od morja do morja prebit. Na tisoče delavcev je bilo navdušenih pri znamenitem dogodku in ko je bil prekop prebit, so navdušeno klicali.

Ljubljana.

— »Slovenec« bobna na katoliški shod. Še dva meseca ima časa. In kaj se bo godilo na tem katoliškem shodu. To bo parada reklama navzgor in navzdol. Tako piše »Slovenec«: Posebno veličasten bo prizor na Kongresnem trgu, kjer bo zbrana vsa množica in kjer se bode slovensko in hrvaško ljudstvo na čelu svojih škofov posvetilo Brezmadežni. Zato se pa dvignimo vsi, da homo navzejo pri tem slovesnem zgodovinskem trenutku! Po slovesni posvetitvi Brezmadežni bo močena manifestacija slovenskega in hrvaškega ljudstva za svivolasega nam vladarja, ki letos praznuje 65letnico svojega vladanja. Sto let je letos, odkar smo prišli od Francozov nazaj pod avstrijskega orla, zato je trenutek najprimernejši, da damo duška stari slovenski zvestobi do avstrijskega prestola. Vsak naj se torej potruži, da bo vse to kar najbolj slovesno. Posebno prosimo, da pride kar največ narodnih noš! To mora biti obenem tudi prava, velika slavnost naših prekrasnih narodnih noš! Dva meseca imamo čas za podrobne priprave — če vsi v vsaki župniji store, kar jim je mogoče, bo o katoliškem shodu v Ljubljani svet govoril! Seveda bo govoril, ampak kako? Da smo najbolj klerikalen narod na svetu.

— Obenem, ko vabijo klerikalci pobožni svet na katoliški shod v Ljubljano, pa piše gdnca. Kamila Theimer tako le: Resnica je na potu in nobena moč je ne bo zadržala. Tista znana sredstveca in tiste male zvijače ne bodo nič pomagale. Zdej je treba se postaviti za odkrit boj pred nasprotniki. Tudi na pomoč prijateljev ni več računati. Očitno ali tajno že odpadajo drug za drugim, kajti vsak beži od zaznamovanega, kdor le more. Moj gospod deželni glavar na Kranjskem: mrtvaški zvonček je že začel peti, vam in tudi vašim tovarišem, ki se ne bodo pravočasno od vas ločili... Vi morda mrtvaškega zvončka še ne slišite, a moj sluh je ostrejši in jaz čujem vse razločnejše in razločnejše zvoniti: »De profundis«, ki ga poje mrtvaški zvonček Vam, gospod dr. Susteršič.

— Iz Zelene jame. Smoletovka v Zelene jami je postala že tako slovit, menda zato, ker je menila, da bodo šle njene smeti za Kačarjevim zeljem na Dunaj. Ko je Smole, ki je tak revež, da mu mora Oražem izdati revno izpričevalo, da dobi za svoje otroke deželno podporo, dočim se pri svojih kameleonski naravi zopet hvali, da je najpremožnejši cele Zelene jame, natvezil Oražmu, da so smeti, ki se nahajajo na cesti iz Peklajev hiše, je dal Oražem Peklaju ukaz, da mora Peklaj zato, ker je liberal, Smoletove smeti pospraviti v 24 urah, drugače jih bode županstvo odstranilo na Peklajev stroške. Ker pa Peklaj ni na prežgani juhi priplaval v Zeleno jamo, da bi pospravil smeti za klerikalcem, se je pritožil na deželni odbor. Ker se je pozneje Smoletovka udala, da so te smeti iz njene hiše, zato so še danes te smeti občinstvu na vpogled in delajo na cesti prav lepo partijo, in mora biti Smoletovka na to zelo po-

nosna. Smoletovka naj si zapomni, da Peklaj ni od Smoletovke nikaka metla.

— Iz Novega Vodmata. Pretečeni teden je bil tukaj komisijski ogled zaradi prizidav neke hiše ob meji juž. železnice. Župan Oražem, ki je vsega mogočen tam, kjer ima zadnjo besedo dežel. odbor, je dal stavbno dovoljenje, ne da bi povabil mejaša juž. železnico. Oražem je mislil, da bode zadostoval sam Dolničar in tako so podpisali stavbno dovoljenje. Ko je juž. železnica o tem izvedela, je takoj sistrirala Oražmovo stavbno dovoljenje in tako se bode morala komisija še enkrat vršiti in dati o tem na znanje juž. železnici. Oražem naj si pa zapomni, da njegovo samolastno postopanje tudi ni vsakokrat merodajno, akoravno ima za svoje inštruktorje razne Petriče in Pegane.

— Iz Most. Zvesti socialno demokratski pristav Matjašič Anton, mizar v Mostah, je razobesil povodom čukarske veselice pri Oražmu v Mostah zastavo. Živio! Matjašič je občinski odbornik v Mostah.

— Dvojna mera ljubljanske državne policije. Koliko je bilo že slučajev, ko je bil gostilničar kaznovan z globo 50 K samo zato, ker ni gostilne zaprl točno ob 12. uri ponoči. Dasiravno ni bilo šundra v gostilni, je moral kljub temu plačati visoko kazen. Predvčerajšnjem zvečer so pa na Rimski cesti v gostilni Iv. O. razgrajali »27garj« še ob pol eno ponoči, kričali »Heu« toda policije ni bilo. Priporočamo tudi ta okoliš, sicer bomo siljeni misliti, da velja dvojna mera. Stroga za tiste, ki se obnašajo miroljubno, rahla za one, ki imajo v gostilni raje enega Nemca kot 10 Slovencev. Priporočamo!

— Gremij trgovcev naznanja svojim članom: Nekateri trgovci so se pri gremiju pritožili, da hodijo stražniki po prodajalnah ter zahtevajo, da se te v opoldanskem času zapr. Pomočniški zakon z dne 14. januarja 1910 pač zahteva, da imajo trgovski uslužbenci prost opoldanski čas, ne določa pa, da se morajo tačas trgovine zapreti. Gremij trgovcev je naprosil c. kr. policijsko ravateljstvo, da tako nepostavno postopanje svojih uslužbencev prepreči.

— »Prehitra« pošta. Temu, kar se v zadnjem času na naših poštah godi, se mora človek čuditi. Neko rekomandirano pismo je bilo odposlano 12. junija 1913 iz Ljubljane na pošto postajo Medvode na naslovljenca na ondotno bližnjo okolico, v vas Senčica. To pismo je bilo sicer važno, pa ga naslovljenec še dne 19. junija ni imel v rokah. Če računamo od Ljubljane do naslovljenca, je 13 kilometrov dalje, t. j. tri ure hoda. Omenjeno pismo, ki še dne 19. junija ni bilo dostavljeno, pa je rabilo nad dve sto ur. Res prehitra pošta. Slavno ravateljstvo poštne urada bi naj vendar preskrbelo, da bi se pisma ne zadržavala, najsi bode to na pošti ali kje drugod. Sedaj živimo vendar v 20. stoletju, ne pa pred Kristusovim rojstvom.

III. Produkcija Glasbene Matice. Dvorana v »Unionu« je bila zopet polna, kar je najlepši dokaz velikega zanimanja, ki vlada za glasbo v naših meščanskih krogih. — Nastopi učencev in učenk so zopet budili navdušeno ploskanje. Ko bi hoteli pisati oceno, bi morali splošno vse popohvaliti, nekatere pa še posebej podčrtati. Klavirske točke so igrali g. A. Tinta. Iv. Žargi, gdnca, M. Ločnik, Magda Josin, Mici Macher, Ana Bartl in A. Ravnik. Šola g. Chlumecke se je izborna izkazala. Zadnji (šola g. Trosta) so podali skladbe, ki zahtevajo že veliko tehniško dovršenost. Tri točke na gosli so podali gdnca. Jela Florian, g. Milutin Jelačin in Leon Novak (šola g. Vedrala). Pri prvi smo opazili igro z nežnim čustvom, dočim je drugi pokazal lepe tehniške zmožnosti. G. Noyak je ljubko igral Smetanovo »Iz domovine«. Nastopili sta tudi dve pevski sili. G. Kovač je pokazal svoje resno stremljenje, da se razvije v dobrega tenorista in je pel četvero pesmi z veliko pohvalo. Gdnca. Jelica Sadar pa obeta po večerašnjem nastopu postati dobra pevska. Zela je obilo aplavza za svoje nežno zapete pesmi. Tako je »Glasbena Matica« zaključila svoje leto z lepim uspehom in ne moremo imeti druge želje, nego, da povzdignemo in spopolnimo ta zavod, da bo iz njega prišlo mnogo dobrih mladih sil in bomo povzdignili svojo kulturo z umetno in slovensko pesmijo.

— Streljanje na Gradu. Povodom patrocinija v Trnovski mestni župni cerkvi se bo jutri med glavno dopoldansko službo božjo streljalo na Gradu.

— Zadruga čevljarjev naznanja, da se vrši pomagalska preizkušnja v tork dne 1. julija. Vsi pomožni delavci, ki se hočejo podvrežti pomagalski preizkušnji, naj se zgledajo pri zadržnem načelniku g. Franc Kukmanu v Ljubljani, Gajeva ulica šev.

2. S prigrasom je treba predložiti šolska spričevala, učno pismo in takso 6 K. Načelnik določi po prigrasu, kje bo vsak posameznik izvršil svoje preizkušeno delo. Zglasiti se je treba do nedelje 29. t. m.

— Za kongres narodnih organizacij sklicani prvi sestanek se vrši danes v soboto. Sestanek se vrši po § 2. društ. zakona in prosimo vse one gospode in društva, ki so tozadnevne dopise prejeli, da iste smatrajo kot vabilo in se gotovo udeležijo.

— Kino »Ideal«. Včeraj se je prvič predvajal detektivski igraček »Skrivnost Chateau Richmond«. Ta film tajnstvene vsebine, z napetim zanimivim in slikovitim dejanjem je vsakemu najboljši ugajal Gaumondov tednik prinaša najnovejšo modo. Tudi ostali spored je dober. V tork ameriška senzacijska levja drama »Mojsterski strel lovca na leve«.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko v Ljubljani.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko v Ljubljani je imela včeraj ob 5. popoldne v dvorani mestnega magistrata svojo redno javno sejo.

Predsednik zbornice g. Knez otvoril sejo, konstatira sklepčnost in imenuje verifikatorjem zbornična člana g. Ložarja in g. Franchettija. Pozdravi novostopivšega člana g. Franchettija. Preide nato k I. točki dnevnega reda, k predložiti zapisnika zadnje seje. Zapisnik se odobri.

II. točka dnevnega reda: Naznanila predsedstva. Svojo odsotnost opredeljuje zbornični člani g. Ambrožič, Bučar, Rohman in Ivan Hribar. — Trgovinsko ministrstvo je vzelo na znanje izvolitev novega predsednika zbornice g. Kneza in podpredsednika g. Pammerja. — Nato poroča predsednik o telefonski napravi v Domžalah, o telefonski zvezi s Postojno in o telefonu z Gorenskjo.

Na vrsto pride kot IV. točka dnevnega reda: Samostojni predlog zborničnega člana g. Ogrina glede delavske zavarovalnice v Trstu. Predlog g. Ogrina obstoji iz štirih točk, izmed katerih se za 2. točko, da naj se namreč denar (kar se tiče delavske zavarovalnice v Trstu), ki se odvaža iz Kranjske, uvaža tudi nazaj, glasuje. 2. točka je sprejeta. Ostale tri točke se dajo v pretes posebnemu odseku trgovske zbornice, v kateri se izvolijo zbornični člani gg. dr. Windischer, Lenarčič, Pammer, Ogrin.

Predsednik preide nato k V. točki dnevnega reda, k zborničnemu računskemu zaključku za leto 1912.

Zbornični član gospod Ivan Mejač poroča o zborničnem računu za leto 1912 in o 5 zborničnih zakladih za isto dobo. Zbornični redni dohodki so znašali 99.382 K 32 v. redni stroški pa 75.833 K 18 v.; presežka je torej 23.549 K 14 v. Po proračunu je bila potrebščina določena na 75.131 K, pokritje pa na 84.436 K; proračunjen je bil torej presežek 9305 K. Dejanski dohodki so proti proračunjenim dohodkom večji za 14.946 K 32 v. Dejanski stroški so proti proračunjenim stroškom večji za 702 K 18 v. Končni uspeh je proti proračunu ugodnejši za 14.244 K 14 v. Za nakup lastne hiše se je izdalo s pristojbinami 123.837 K 99 v. in se je ta strošek deloma pokrtil s prejetimi posojili v znesku 118.750 K, manjkajoči znesek 5087 K 99 v. pa se je pokrtil iz zgoraj navedenega presežka pri tekočih zborničnih denarjih. Iz tega presežka se je leta 1912 povrnil tudi znesek 3915 K 16 v., ki se je leta 1911 vzel iz pokojninskega zaklada kot zaloga odnosno začasno pokritje končnega primanjilja leta 1911 v znesku 736 K 25 v. Po pokritju zneska 5087 K 99 v. in zneska 3915 K 16 v. skupaj 9003 K 15 v. je preostalo od presežka leta 1912 v znesku 23.549 K 14 v. še znesek 14.545 K 99 v. Prištevisi denarno zalogo ob koncu leta 1911 v znesku 3178 K 91 v. je ob koncu leta 1912 preostalo denarja 17.724 K 90 v. Razen tega je imela zbornica ob koncu leta 1912 terjati na zaostalih zborničnih dokladah 9620 K 32 v. in bila je v posesti hiše, katere vrednost se je določila na 123.000 K. Skupno premoženje zbornice ob koncu leta 1912 je znašalo 150.345 K 22 v., katero pa je bilo obremenjeno z dolgovi za hišo v ostanku 117.734 K 51 v. Čisto premoženje zbornice je torej znašalo ob koncu leta 1912 32.610 K 71 v. Pokojninski zaklad zborničnih uslužbencev je imel leta 1912 dohodkov 11.437 K 33 v. in stroškov 7440 K, torej presežka 3997 K 33 v., ki se je pribil glavnici. Končno premoženje tega zaklada je znašalo 85.620 K 17 v. Ustanovni zaklad za onemogle obrtnike je imel leta 1912 dohodkov 612 K 15 v. stroškov pa

600 K. Njegovo stanje je znašalo ob koncu leta 1912 14.760 K 94 v. Zaklad za višjo trgovsko šolo v Ljubljani se je pomnožil leta 1913 za 3710 K 5 v. in je znašalo njegovo stanje ob koncu leta 1912 90.088 K 74 v. Zaklad za južno-avstrijsko razstavo v Ljubljani se je pomnožil leta 1912 za 2192 K 90 v. in je znašal ob koncu leta 1912 6284 K 40 v. Zaklad za volitve je imel stroškov 3023 K 70 v. dohodkov pa le 2023 K 70 v.; primanjkljaj 1000 K se je pokrtil iz zakladove glavnice, ki je znašala ravno 1000 K. Ob koncu leta 1912 je bil torej ta zaklad prazen. Zaključek je sprejet.

VI. točka dnevnega reda: Volitev zborničnega zastopnika v odboru obrtno-nadaljevalne šole v Mokronogu. Izvoljen je g. Pasecki iz Mokronoga.

Kot zadnja točka dnevnega reda pride na vrsto prošnja krajevne skupine Zveze skontistov za podporo. Združeni odseki predlagajo, da se da krajevni skupini Zveze skontistov za enkrat podpora 50 K. Sprejeto.

S tem je bil dnevi red javne seje izčrpan in predsednik zaključil ob 6. zvečer sejo. Sledi tajna.

Trst.

Politično društvo »Edinost« sklicuje sledeče volilske shode: za Rocol: v soboto, dne 21. t. m. ob 8. zvečer v prostore »Gospod. družav«, za Sv. Ivan: v nedeljo, 22. t. m. dopoldne po procesiji v prostore »Konsumnega društva« pri cerkvi.

Volilci I. mestnega volilnega razreda. V ponedeljek dne 23. t. m. kličo vas vaša dolžnost na volišče. V treh volilnih razredih, so naši volilci siljano dokazali, da umevajo v polni meri te svoje dolžnosti. Posnemajte jih tudi vi in oddajte v ponedeljek, dne 23. t. m., vsi do zadnjega svoje glasove slovenskim narodnim kandidatom.

Tatica Marija Borri. Neki Jožef P., star 45 let, je bil okraden 8. t. m. od dveh neznanih žensk. Ukradli sta mu zlato uro z verižico in prstan s petimi briljanti, v skupni vrednosti 340 K. — Na policiji je povedal, da sta ga izvabili dve ženski v gostilno, kjer ste ga temeljito opijanili, nato pa okradli. Kje in kako, se ne spominja vsled hude pijanosti. Policija je dolgo časa poizvedovala o taticah, v tork pa se ji je posrečilo izvedeti za skrivnost od enega svojih zaupnikov. — Taticji sta bili Marija Borri, dninarica, stara 32 let, stanujoča v ulici S. Giacomo in Monte 5, in Marija Trevisan, stara 41 let, tudi dninarica, stanujoča tu in tam.

Marija Borri je znana po svoji nekdanji lepoti. V svoji mladosti je bila najlepša ženska v šentjakobskem okraju. No, še sedaj, ko ima že nad 3 križe na hrbtu, je lepa, postavna ženska. Toda eno napako ima vendarle: rada krađe. Zaradi tatvine je bila zaprta že petkrat. Njena prijateljica ni nič boljša. Taticji sta bili torej aretirani. Ukradena predmeta je prodala Trevisan nekemu krčmarju gostilne »Al Chiozzotto« v zagati della Scala 2. — Inšpektor Cigoj je šel tedaj z dvema agentoma v omenjeno gostilno ter zaslišal gospodarja Srečka Sancina. Ta je trdovratno tajil, da bi bil kaj kupil od te ženske. Policisti pa mu niso verjeli, ampak so se podali v njegovo stanovanje v ulico Altana 8, kjer so izvedli hišno preiskavo. Pri tem so našli silno množico dragocenih zlatih in srebrnih predmetov najrazličnejše vrste. Našli so tudi mnogo dragocenih svilnatih oblek in mnogo tujzemskih predmetov. Vse to je bilo seveda takoj zaplenjeno. — Ko so se policisti vračali v gostilno, da aretirajo krčmarja Sancina, so ravno naleteli na dva potepuha, ki sta mu prodajala 5 dragocenih kož za bo'e. Aretirani je bil krčmar in z njim tudi ona dva potepuha, ki sta dejala, da sta našla kože v zabojčku na cesti. Pri enem so našli tudi škaflo zelo finih cigaret. — Cela kombinacija tatov!

Morilec pred sodnijo. »Dan« je poročal o umoru, ki se je izvršil pred kinematografom »Kine Music-Hall Mondial« pri Sv. Jakobu. Umorjen je bil vabilnik tega kinematografa, ko je izvrševal svojo službo. Umorjenemu je bilo ime Leonardo Cassano. Zaboden je bil z nožem v prsi in v nekolihih trenutkih se je zgrudil mrtev na tla. Morilec Krisciach je stal v ponedeljek pred porotnim sodiščem. Bil je obsojen na 4 leta ječe, s postom ob vsaki obletnici umora. Umorjeni Casano je bil Italijan iz kraljestva. Krisciach pa sin slovenskih staršev. Italijanski listi so izabili ta umor v svoje politične svrhe. Pozabili niso oblatiti Slovencev, pozabili pa so, da morilec Krisciach ni Slovenec, ampak renegat, ki je občeval dinole s italijanskimi tovariši, ki so ga popolnoma izprijili. — Zanimivo je, da je vprašal sodnik Krisciacha, kaj je pravzaprav, Slo-

venec ali Italijan. Krisciach je odvrnil, da ne ve. — »Piccolo« in drugi italijanski listi se lahko primejo sedaj za nos. Ob drugih prilikah pa naj ne izrabljajo sličnih žalostnih dogodkov v politične svrhe, ker ravno v tem izrabljanju kažejo svojo kulturo, katero mečejo drugim pod noge.

— Kapelica s starinskimi razpelom pogorela. Na tržišču del Crocissio, na oglu hiše št. 404 v starem mestu je zgorela v tork jutraj majhna kapelica z starinskimi razpelom in vsemi podobami in umetnimi cvetlicami. Kapelica in razpelo sta zelo stari. Nekateri sodijo, da je bila to najstarejša kapelica v mestu. Razpelo je bilo menda postavljeno v kapelico v drugi polovici 17. stoletja. Nekateri pa trdijo, da je bilo razpelo mnogo starejše. — Stare ženice v starem mestu so bile zelo poirte, ko so izvedele, da je razpelo uničeno od plamena. Nabrala se jih je cela gruča in komentiranja ni bilo ne konca ne kraja. Kmalu je bil nabran denar za nov križ. — Kako je nastal ogenj? Najbrže je »večna luč« ali pa kaka sveča dogorela in so se nato vnele papirnate cvetke. — Takih kapelic je v mestu še več.

Padla z drugega nadstropja in se ubila. Dninarica Marija Landfreid, stara 29 let, iz Vidma, je snajžila v tork okna svojega stanovanja v ulici del Vento 14. Pri delu pa ji je smuknila iz rok cunjca, s katero je snajžila okno, in ko jo je hotela vjeti, je omahnila in padla z okna 2. nadstropja. Priletela je z glavo na streho neke pritlične stavbe na dvorišču, in je obležala. — Ko so jo opazili, so jo odnesli s težavo s strehe v hišo, kjer so jo obvezali za silo, nato pa so jo odpeljali v bolnišnico, kjer je po preteku dveh ur umrla. Pri padcu je dobila več poškodb na telesu, največja rana pa je bila na glavi. Od silnega padca ji je počila lobanja.

Zastrupil se je in umrl. Tomaž Rocco, star 42 let in stanujoč v ulici Massimiliana 15. V tork je šel obiskat svojo svakinjo v ulico F. Capello 2. in med tem, ko se je nahajala ona v kuhinji, je izpil iz steklenice mešanico lizola in fenikalne kisline. Ko je Rocco hropel v smrtnih bolečinah, je prišla sorodnica v sobo in ko je videla, kaj je, je bežala klicat na pomoč. Nekdo je telefoniral po zdravnika na zdravniško postajo. Prišli zdravnik je konstatiral smrt. Samomorilec Rocco je bil še pred petimi meseci pilot na obrežju, a je bil lopusčen iz službe. Najbrže je bil to vzrok Roccove smrti.

Dolenjske Toplice.

C. kr. preizkuševališče radia na Dunaju je preteklo leto dognalo, da vsebuje tukajšnji vrelec, ki izvira iz ogromne globočine, radioemanacijske količine v veliko večji meri, nego vsa druga bližnja kopališča. Vsled tega se letošnja sezija razvija v znamenju radioemanacije prav lepo. V zadnjem času je naraslo število gostov nad 200, toraj mnogo več, nego prejšnja leta do tega časa. Poleg domačih gostov iz Kranjske, so obiskali tukajšnje kopališče tudi gostje iz visokih krogov iz Dunaja, Gradca, Prage, in drugih večjih mest. Kakor pa je že sedaj razvidno iz prigrasov, se je trdno nadejati, da bo letošnja sezija nadkrčila po številu gostov vse dosedanje sezije.

Posebno privlačna sila so novi, elegantni separati bazeni s stalno menjajočo se toplo vodo, ki priteka v bazene iz letos na novo najdenega posebnega zelo radioaktivnega vrelca. Ti komaj dovršeni, novi kopalni separati bazeni prijačo posebno onim obiskovalcem, ki jim ni ljubo skupno kopanje v velikem bazenu. Poleg kopalnih separatih bazenov se je napravila tudi elektroterapija, ki vsebuje poleg galvaničnega in faradičnega toka tudi štiri celične kopeli in sinusoidalne faradične kopeli ter električna masaža. Separatne kopeli stanejo za vsako kopel 1 K 20 h, druge cene pa se niso od prejšnjih let nič izpremenile, razun da se je zvišala cena v knežji kopeli za 10 h, kar je umevno pri ogromni množini delavnih moči. To zadnje se nam uvidi potrebno omeniti radi govoric, da so se cene dol. kopališču znatno zvišale. Dozdeva se, da imajo nekatere toplice agente, ki na ta način oporekajo dol. Toplicam, da tako zakrijejo nedostatek radioaktivitete. — Vkljub vsem tem govoricam naj le pridejo gostje v velikem številu, da se osebno prepričajo, da so dol. Toplice zelo moderno urejene in vendar izmed vseh toplic najceneje, dasiravno vsebujejo dokazano največ radioemanacije.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Blaznost je trajna.

V razmerju med Srbi in Bolgari ni nastopila nobena važnejša sprememba; bolgarsko časopisje divja naprej in obkłada Srbe z »ropariji« in jim grozi, da bodo Bolgari Srbom vzeli ne le Makedonijo, temveč vse, kar so dobili od berlinskega kongresa. Pa tudi četaši bolgarski (totalno podivjane bande, znane po turških masakrih) so na delu. Postajo Hadžilar so uničili in razstrelili en srbski vlak, ob čemur je zgubilo življenje 700 srbskih junakov, ki so 6 mesecev hiteli od zmage do zmage ob rami — Bolgarov, ki so jim naposled prpravili smrt iz zasede.

MEGALOMANIJA - BOLGARSKA BOLEZEN.

Belgrad, 20. junija. Vlada organ »Samouprava« piše, da Bolgari bolehalo na megalomaniji; od te bolezni morajo biti ozdravljeni, če hočejo biti sposobni za delo na podlagi zavezniške pogodbe. Megalomanija je posebno velika v vodilnih krogih.

PRESTOLONASLEDNIK.

Belgrad, 20. junija. Listi poročajo, da se poda prestolonaslednik Aleksander s posebno misijo v Petrograd.

ATENTAT.

Carigrad, 20. junija. Radi umora Šefket paše je bilo aretiranih 2620 ljudi, od teh jih je še 30 v zaporih.

ČRNOGORCI NA POMOČ.

Cetinje, 20. junija. K armadi je vpoklicanih 9000 rezervistov.

TURKI IN BOLGARI.

Sofija, 20. junija. Med Bolgarijo in Turčijo je nastalo zopet diplomatsko občevanje. Za bolgarskega poslanika je imenovan prejšnji železnični minister Šranja.

NERESNIČNE VESTI.

Dunaj, 20. junija. »W. Allg. Ztg.« poroča, da so vesti, ki hočejo vedeti o bolgarskih grožnjah, če Srbija zasedenega ozemlja takoj ne izprazni, brez podlage.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Pri demoliranju Naglasove hiše na Turjaškem trgu je na prodaj vsakovrsten stavben material

strešna in zidna opeka, stavben les, kamenje za nasipanje (šuta) itd. itd.

Povpraša se v pisarni

„Kranjske stavbinske družbe“ v Levstikovi ulici.

Laška kuhinja

v Ljubljani.

Od danes naprej se dobe vsak dan sveže morske ribe in najboljše vino Teran iz deželne kleti Parenco.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke

„DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:
Vse leto . K 18— Cetrti leta . K 4:50
Pol leta . K 9— En mesec . K 1:50

V upravnistvu prejemani na mesec K 1:20.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:
Vse leto . K 20— Cetrti leta . K 5—
Pol leta . K 10— En mesec . K 1:70

Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira in vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravištvo „DNEVA“.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vsaj: zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Cenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kostel, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov. najnižja cena.

Stanovanje, obstoječe iz ene ali dveh sob s pritliklinima se išče za takoj ali za mesec avgust. Ponudbe pod »Stalno« na »Prvo anončno pisarno«.

Več sokolskih oblek se ceno prodaja. Naslov v »Prvi anončni pisarni«. 537—3

Učenka se takoj sprejme v konfekciji A. Lukič, Pred Skofijo 19. 527—3

Hiša, ki se dobro obrestuje, se radi rodbinskih razmer prodaja. Kje, pove »Prva anončna pisarna«. 359-2

Kupim lovsko dvocevko, lan-kaster puško. Matija Rozman, Stozice. 540-2

Hiša na prodaj. Zaradi od-potovanja gospodarja se v bližini nove šole prodaja do-bro obrestujoča hiša z vrtom V hiši so 4 stanovanja z letnim do-hodkom 400 K in stanovanje za go-spodarja. Cena 10.000 K, treba samo 6000 K, drugo ostane vknjiženo. Izve se pri Mat. Vidmarju, Novi Vodmat 112.

Kavarna
odprta celo
noč.

„LEON“

Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Na izbiri pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna trdka:

BLUZE

M. Krištofič - Bučar
Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.
Neprekosljava v
otroških oblekah
:: in krstni opravi. ::

Simon Praprotnik
Jenkova ulica 7.

priporoča slavn. občinstvu svojo veliko zalogo ledenikov, vrtnih :: miz, stolov :: in sploh vsa v mi-zarsko obrt spada-joča dela.

Delo solidno, zmerne cene, postrežba točna.
Ceniki se pošiljajo franko in zastoj.

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4—, sedaj samo K 1-95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.

K 1-95 K

25 cm velike, dvo-stranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. ceno

Fr. F. Nežec,
Ljubljana, Stari trg št. 9.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lase in brado „Nerli“ po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli
brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,
(vogal Mešnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospodska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svilu in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Mednarodno spedijsko podjetje

R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1876.

Telefon št. 60.

Podjetje za prevoznino ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet obojev. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstrijskega Lloydja. — Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jopice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne „Pri Sokolu“. — Podružnica trdke R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Za K 10.—

se dobi elegantni damski prašni mantelj ali pralni kostum.

Ravnatoko za K 10.— listrastra ali pralna obleka za gospode. Od K 6.— naprej pristni panama klobuki do najfinejše vrste.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

„Učiteljska tiskarna“

v Ljubljani

F. Z. Z. C. Z.

se priporoča v izvršitev vseh tiskarskih del, kakor časopisov, knjig, raznih tiskovin za urade, hranilnice, in posojilnice, jedilnih listov, cenikov, vizitk, okrožnic, mrtvaških listov i. t. d. i. t. d.

:: Litografija ::

Telefon št. 118.

V zalogi ima šolske, županske in različne druge tiskovine, učna izpričevala za obrtne vajence, delavni red, diplome i. t. d. i. t. d.

Najokusnejša izvršba in najnižje cene.

:: Stereotipija ::

Ček. račun št. 76.307.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg-Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1911. se je zavarovalo 21.289 oseb za kapital na 170 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1063 milijonov kron. — Premoženje družbe znaša nad 417 milijonov kron.

Del. glavnic: K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-novrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fondi K 58,461.432.56. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 123,257.695.77.

„SLAVIJA“

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni bančni hiši

v Gosposki ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in naj-kulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte!